

קרא מוי פֿרױם אלס
תַּרְמוּתוֹת אֶל כָּל עַמּוּסָא;
יִיד פֿון אַלע סַעפֿן דאָ;
קען בױס מױס אַלס אַ
סַעפֿן נאָך;
עצה אַז מױס פֿירד
מױזער אַלס אַ
עפֿשן פֿאַר טױשענע חױם אַ
סַעפֿן אַ;
קען אַ מױס אַז
סאַטענעס אַז
סױ קאַלע אַז
פֿאַר אַ מױס אַז
סאַטענעס אַז
סאַ אַ;
אַ מױס אַלס אַ
סאַ;
פֿאַר אַ מױס אַז
האַלס אַ אַ
טױשענע חױם אַ
סאַ אַ

[illegible][illegible]

והוא אמר לקמן
מפריש
צוה להיות מפריש
(הכאשוני) ודאי
מרומה וזמאיו
נחמאס דלא נחמין
ומנאל חומץ דהוי
הפריש חומץ הוי
ותוספתא דתרומה
מזבז דבזאשה רבה
ס' קישוט ומנאלת
ההוה ויחזור ויתרוס
הטעור אמר ה"ס
מזה"ש
דרד והניח ע"ג
אזכר מדרד אכירי
מוכר אינה מועלת
(כ) שמדורד ומנח
אכל מדרד לוקח
ה"ס דל"ר וז"ל
אלא נחמא דלחין
קרקע לא א"ע"ג
מטעס חלילו מושך
ה מיהא לא קנה
השותפין קונין
חול השמשון
והנשטע ליה דקנה
תא שמע מדרד
א"א בסימטא
מ דלחא ככליו של
יה וזבז גבי סימטא
יח ע"י סימא לא
כי מהני משיכה
שפטר לקמן (א)
ולא מהני משיכה
השמיטת מלגל קממ
קרקע ולא משך
באן אר. אכל
י אגר מבני ההוא
ההוא סימטא
ישות בע"ה סימטא
קמה דצרות עבליס
מ עבליס לסימטא
לשן משך דהוי
מרושות דהוא
בסימטא. וא"ת
אפילו וזבז לומר
יזבזיחא בחצר של
סימטא ס' קיה:
כל

אזינו עשו להליון
קני ליה כליו בסי
מיוסדת ללוקח אר
ממירא צעי. בת
שמע. דקדבלה
ל: מחאק: וזאג
די עקב: אלף ש
און במודד כ' ו
משך לא קנה. ובע
אי אלף בלא כלי
גמי לא קנה דאין
בגון כספיה
סות הרבים היא
ר ואי כרשום בעל
בעלים כדי לק
אסי:

אבל לענין מקח ומכר
דניחא ליה בחמרא
ואיכא דניחא ליה
בחמרא: **מתני** (ג)
משך ולא מדד קנה
אם היה פיקח ידוע
פשתן מחבירו הרי זה
ממקום למקום וואם
ותלש כל שהוא קנו
יותנן מדד והניח על
יורא לרבי אמי *שמי
במודד לתוך קופתו
כדלא גמרי אינשי שמי
מימרא בעי קיבלא
מיניה תא שמע דאמר
השותפין קונין זה
קרקע לא לתוך קופ
דא"ר עקב א"ר יוד
סימטא לא קנה קשיין
כאן במודד לתוך
גבי קרקע שמע מינ
משך לא קנה מאי ל
הרבים אי הכי אימא
קנה משיכה ברשות
(ז) אבוי ורבא דאמרי
ברשות הרבים ובה
משיכה קונה בסימ
שניהן והנבחה קונה
נמי דתני מרה"ר
סיפא אם היה פיקח
רבה רמיא אור

בני רשות הרבים: שמה לא
מטאטא שהרי יש לו רשות להניח
בכא וכן כלי בלא סימטא לא ק
מיה. הא אפי' בדשות מוכר
מיה: דאמר רבי ינאי, רב
בין קרקע. כרבי אסי אלמא קיב
מ' כו'. ר' אסי אמת אמר ש
בין אסי טעה בפירושו שמועת
בד כרחק בצדד והניח על גבי
מיייר וקסא' בדרבא אסי לנד
הלוי של לוקא קונה לו בדשות
דלא ב. היי. דלא ב
ומהאמר דאם אלא דאם כסימטא
יש כו'. דהאי דקמינ וחס
גזת מקחו. ומשפטי קיניה ב

ארבי אומר שני מינין
 כאן לא פליגי רבנן
 מעשר ותרומה וכד'
 ע"א: מינין לתורם מן
 מתו תרומה שנאמר
 בהרימכם את חלבו
 יאות חטא למה מכאן
 פה שתרומתו תרומה
 ר' דבולאי ע"א איכא
 לא ניחא ליה בחלא
 חלא ולא ניחא ליה
 מוכר פירות לחבירו
 דל ולא משך לא קנה
 את מקומן ה"לוקח
 לא קנה עד שיטלטלו
 ג' מחובר לקרקע
 נ"א א"ר אסי א"ר
 י' סימנא קנה א"ל ר'
 לא שמע רבי יאלא
 ל"א דמי האי מרבנן
 ותא מדד לתוך קופתו
 וניחא או לא קיבלה
 י' נאי אמר רבי חצצר
 ה מאי לאו על גבי
 חבד נמי מסתברא
 ור' ור' ור' על גבי
 אהרדי אלא לאו ש"מ
 תתו כאן במודד על

משמעה. כלומר שמה לא שמעת מר' יוחנן אלא במודל והדיח לתוך
 ס' כליו כבחר השותפין אבל סימטא בזה כלי לא קני דלא משיכה
 בגוף כליו ברשות הדיים דלין לו רשות והדיים שם: **מודל** **מודל**
 ר' ליה כליו דלוקח: **קנינה** **מיהו.** רבי אירא אפי' אפי' לא אלא
 רבי יוחנן: **חלר** **הסופרים.** מהיה הדין לסמטא: **קוין.** מקח ו'
 בחר הכי כי שמעה ^(א) מרבי ינאי: **קשין** **אחדדי.** דרבי אפי' ודר'
 נ מרבי יוחנן קנה וגם ר' יעקב שמע לא קנה כדלמר משמיה דר'
 באוהאיכא ליממר דלא קניזה: **ס"א.** קשיא לרבי אפי' משום הכי דר'
 דקטע מיירי דאי בתוך קופטו קנינה ב' לרבי ינאי: **פין** לר'
 דלמר קנה והכא קמני' לא קנה: **לא ברשות הדיים.** אפי' לא
 רביים כדלקמן [פסל]: **והאמר אבין ורבה** **כו'.** צפירקין לעיל (דף שו)
 נטעם מיירי אלא ברשות הדיים אימא סיפא אם היה פיקח שובר
 בצחר השותפים מיירי דמצי אגר מזה ההוא מצי הפסחא להאיא
 פיקח מילתא בצפי נכסה היא לנאשמינן דיש מקום שם אפי' יאה
 להשמינעו דמשיכה קונה ושכירות מקום ^(א) הכהנה גבי פשתן:
 כריו

תורה אור השלם

וְגַמְרָא שְׂמָא לֹא שִׁמְעַת רַבִּי:
כַּעֲשֵׂן זֶה חֻלּוֹן ה' ב':
רַשְׁבִּי"ם ר"ה מִיֵּן אֶחָד וְכוּ'
לֹא מַעֲטֵן יֵיִן וְחוּמִין. קֶשֶׁה
דִּם הָא קִרְל' צְבֻעוֹת דָּף מ'
ע"א לְטַעֲנָא חֲטִים וְשַׁעֲרִים
וְכוּדֵס בְּחֵדל דְּלִיב וְכוּל'
לְהַרְצֵב"ם לְמַנְקֵט טַעֲנָא יֵיִן
וְכוּדֵס חוּמִין:

[illegible][illegible]

א. אמאי הוי תרומה כיון
שאין חפץ לעשות תרומה
גרועה כ"כ. מוס' יבמות פט.
ב. דין וחומץ אע"פ
שהם מין אחד מ"מ שני
נעוה כ"כ דלקישות נתכרין
ג. דכין שיש לו רשות
י.א. ד. [ד]אם מדד הלוקח
קיים המקח. מוס' לקמן פה:

^[א] (א) [פס"ה הי"א],

^[ב] (ב) [ששלו ויבדק],

גליון הש"ס

גמרא קונה לו בבב"מ פיון רימ נט פ"א תוס' ד"ה סיון: שם ואמאי קרו לה רח"ל: שנת דף ע"ב [נ ע"ג]:

הגהות הב"ח

^[א] (א) תוס' ד"ה ארבע וכו' אלא צריך לומר דחשיב ד' מנות:

מוסף תוספות

א. [ד]אם הניח בכליו של לוקח בלא מדידה, לאו אדעתא דליקנו כליו אתבניתו כיון דמחזיקין במדידה אלא ליעזב שימדרם ואח"כ ימשיך ויזכה בהם, הליכין צריך למימר ליה קני. רמב"ם ויזה, ב. עין דביטוי יונה מה הנין נמצד נבשות מוכר ולא אמר לה זיל קני. ג. דהצטרף כידיו הוא וכשם שבידיו של מוכר לא קנה לוקח שאם אתא אומר קנה לא היינו צריכים למשיכה והגבהה, ה"נ בחצירו וכו', ורשות נפקת שאני כשכנס שם היה בידו ואמר לו (המוכר) וזה לפלוני ורצה לזכות לו מוכר לו. תוס' לקמן ע"כ פסק דמכר. ר"ן. ד. ורשות מוכר ורשות המופקדים אצלו חלוקין הן בקבל עליו. ספ. ה. [ד]ומכור שטא משאיל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו. תוס' לקמן ע"כ פסק ל. [ד]וכי היכי דאמרין דברשות מוכר בכליו של מוכר לא קנה עד שיגביהו ה"נ ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהם דהא אמרנו לעיל עד שלא נתמלאה המדה למוכר, שס. ד. מדה סרוסו דמפליגין בה בין שאל נתמלאת ומשנתמלאת, ומדת לוקח דראשון ראשון קנה, ומדת מוכר יבצעין הגבהה או משיכה, אע"כ שמגביה או מושך בכלי המוכר קנה, ומדת הלה המופקדין אצלו קנה קבל עליו הנפקד קנה לוקח. רמב"ם. וזו הקדושה יזה. פ. וזו הקדושה לדבריו משאמר במ' גיטין (אש) כי אמר רב בפקדון שכל מלוה לא. דאי במלוה אמר ודאי צריך מעמד שלשתן דהא ליתיה שויכה לו. רמב"ן. ט. או שהוא בחצר שאינה משתמרת שאינו קונה לו. רמב"ן.

כליו של אדם. של לוקח קונה לו אם פסק דמים בכל מקום אפי' ברשות מוכר וכגון דלאמר ליה בהדיא יקנה כליו כדאמר לקמן בשמעתינן [פ.ו]. אכל כסמחא מיעביה לן לקמן^[א] ולא אפשטא: **חזן מרה"ר**. והוא הדין לאחר שאינה של שניהן כדמוכח לקמן בצרימא דד' מדות:

כאן בסימטא. הא דר"ל ור' יוחנן:

כל מקום שיש לו רשות. כגון סימטא וחצר השותפין ורשות מוכר וכגון דלאמר ליה זיל קני כדלקמן דהיינו יש לו רשות: **אין לו רשות**. כגון רה"ר לא: ה"ג בתוספתא^[א] **ארבע מדות במוכרין עד שלא נתמלאת מדה למוכר שאינה של שניהן אכל אם היסם מדה משנתמלאת מדה ללוקח כד"א כגדה שאינה של שניהן אכל אם היסם מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה כד"א כרה"ר או כחצר שאינה של שניהן אכל ברשות הלוקח כיון שקיבל עליו מוכר ה"ו קנה ברשות מוכר לא קנה עד שיגביה או עד שיוציא מרשות הכעלים ברשות זה המופקדין אצלו לא קנה עד שיקבל עליו או עד שישכור את מקומו. ופירוט ארבע מדות במוכרים לאו ד' רשויות קחשיב רה"ר רשות מוכר רשות לוקח רשות המופקדין אצלו דהא רשות מוכר ורשות נפקד מהא הוא דהכא והכא שיך למימר קבלה ושכירות מקום והואלה הגבהה דהא תנן במתניתין**

גבי רשות מוכר שכירות מקום דקמני ואם היה פיקח שוכר את מקומו ואוקימנא [פד:] ברשות בעלים וכיון דדינן שזי ליכא ד' מדות ומה הן ארבע מדות ד' חלוקין של דינין שחלוקין זה מזה. ואלו הן מדה שאינה של שניהן כרה"ר ובחצר שאינה של שניהן דאמרינן זה עד שלא נתמלאת המדה למוכר משנתמלאת המדה ללוקח הרי אחת מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה הרי שמים רשות לוקח מיד כשקיבל מוכר קנה הרי ג' רשות מוכר ורשות נפקד דקמפרש בהן דין הגבהה והואלה קבלה ושכירות הרי ד'. וסמך מלאכי לי מדברי רבינו זקני מ"כ: **עד שלא נתמלאת המדה למוכר**. שאם נשפך היין או השמן או אם הוקר למוכר ויכול לחזור צו דמוק' לה לקמיה [פ.ו]. כגדה שהשאלוה של שניהן הליכך כל זמן שלא נתמלאת המדה הרי היא ברשות מוכר: **משנתמלאת הרי היא ברשות לוקח**. לקחמה ולעול זה מקחו עד שיגיענו או יגיענו בכליו דלדעת כן השאילוה להם לזה למדידה ולזה להצניע את שלו וכל זמן שעוסק במדידה למלאות המדה הרי היא ברשותו דמועד דהיינו מוכר ואין הלוקח יכול לקנות במוך כליו של מוכר כל זמן שלא משך או שלא הגביה משנתמלאת המדה ללוקח כדפרישית שעכשיו נעשית כליו של לוקח דלדעת כן נשאלה לו. וס"ל להאי תנא דכליו של לוקח קונה כרה"ר כדמפרש ואילו ודלא כרז' ושומואל ומיהו בסימטא ובחצר של שניהן מוקי לה לקמיה [ע"ג] דהתם קני כליו של לוקח: **כגדה שאינה של כו'**. וכדפריש טעמא: **אכל אם היסם המדה של אחד מהם**. או של לוקח או של מוכר: **ראשון ראשון**.

שנותנין לתוך המדה קנה בעל המדה שאם המדה של מוכר אע"פ שנתמלאת המדה הרי היא של מוכר ולא קנה לוקח ואע"פ שפסק הדמים לא קנה עד שימשיך דכליו של מוכר כרה"ר אי נמי בסימטא לא קני לוקח דהא אפי' ברשות לוקח נמי אמרינן לקמן [פ.ו]. דלא קנה לוקח כל זמן שהפירות בכליו דמוכר עד שיפסכם לקרקע ואם המדה של לוקח אף על גב דלא נתמלאת נמי ראשון ראשון קנה דדמי למשך בעל חצר להם רשות למדוד שם דהיינו דומיא דרה"ר: **אכל** אם היו מודדין ברשות מוכר לא קנה לוקח אע"פ שהמדה שלו דכליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה ואע"פ שפסק וממד ומשך דמשיכה לא מהניא צי מוכר עד שיגביהה דהגבהה קונה בכל מקום או עד שיוציאנה מרשות של מוכר לרשות של לוקח או לסימטא או שצירף ידו למטה מג' כרה"ר סמוך לאיסקופת הציט וקיבילה כדאמרין' בתנזבות (דף לא). גבי היה מגרר ויואל ולקמן בשמעתינן (דף קו). מיייתי לה. ומיהו לקמן [ע"ג] מוקי לה כגדה דלמוכר צי מוכר ומדה דלוקח צי לוקח דצי מוכר שכיחי מאני דמוכר וצי לוקח שכיחי מאני דלוקח: **ברשות לוקח**. שהציא המוכר תבואתו למכור בצית לוקח: **כיון שקיבל עליו מוכר**. שנתמרה וא"ל כל תבואה זו קנייה לך בכך וכך כל סאה וסאה: **קנה לוקח**. מיד אע"פ שלא מדד דקני ליה רשותו ואע"פ שהמדה של מוכר דהכלי בטל אכל הרשות. ומיהו לקמיה [ע"ג] מוקי לה כגדה דלוקח ולא גרע ממשך ולא מדד דקמני ממני' דקנה: **המופקדין אצלו**. שהפקיד שם מוכר פירותיו ומסתמא הקנה לו נפקד למפקיד את רשותו לצורך פירותיו למכור ולמדוד פירותיו בציתו כדריך כל הנפקדים: **עד שיקבל עליו**. נפקד כגזזות מפקיד לייחד לו רשות ללוקח לקנות הפירות כגשר האש שם או שישכור. והוא הדין נמי גבי רשות מוכר שיך קבלה ושכירות והכא נמי שיך הגבהה והואלה אלא תנא אורחא דמילתא קמני דסתם מוכר כשמוכר רואה הוא לפנות את ציתו לוקח קמני התם הגבהה והואלה דאינו חפץ להשאיל ולא להשכיר רשותו וגבי נפקד שיך קבלה ושכירות דכי היכי שהיה נפקד של זה הראשון הכי נמי ישמור פקדונו של שני ורבותא תנא הכא קבלה ושכירות וכל שכן הגבהה והואלה. ולמאן דמוקי לקמן כגמאני דמוכר צי מוכר ומאני דלוקח צי לוקח איכא לאוקומי נמי כגמאני דמופקד צי מופקד והליכך לא קני לוקח דכליו דנפקד:

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא פה.

כל מקום שיש לו רשות דהניה. וא"ת והא דלאמר לעיל מדד והניח ע"ג סימטא קנה ואוקימנא לתוך קופתו משמע דוקא מדד אכל לא מדד לא קנה לו כליו ואומר ר"י דבעי למימר זיל קני^[א] וכיון דמדד כדאמר ליה זיל קני דמי^[ב] והשאת ניהא דצריכי הני מרי מילי דר' יוחנן

ומיהו ההיא לעיל דקאמר אפילו

ברשות הרבים ואוקימנא בסימטא תימה למאי אצטריכא וי"ל דשמת חדא מכלל חצרמה אתמרי:

ארבע מדות במוכרים. פירש רבינו שמואל דאין לפרש

ד' רשויות דהא רשות מוכר ונפקד חדא היא דהכא והכא שיך למימר קבלה ושכירות מקום הוואה והגבהה וקשה לפירושו דאם כן לעירצניהו וליתניניהו ברשות מוכר ורשות נפקד לא קנה עד שקבל עליו או יגביהנה או יוציאנה או ישכור מקומו ועוד קנה דהא דקאמר הא בסמטא מוכר דאין אדם מקנה רשותו לאחרים ע"י עצמו^[א] דמתנן בפ' חלוץ (עירובין דף עט: ושם) דמוכר להן על ידי בנו ובתו הגדולים אכל לא ע"י בנו ובתו הקטנים מפני שזין כידו ומי"מ אין לפרש דחשיב רשויות^[ב] דלמאי דבעי למימר השאת דמדה של לוקח קני אפילו כרה"ר כל שכן ברשות מוכר דקני דהא לצקוף דמסקינן דכרה"ר^[ג]

לא קנה אפ"ה מיעביה לן אי קנה ברשות מוכר כליו של לוקח אי לא^[ד] ואם כן מיעבי לן לפרושי דהא דקאמר ברשות מוכר לא קנה עד שיגביהנה דכליו של מוכר איירי וכלאו הכי ז"ל כן לקמן כי אמר דכליו של לוקח קנה ברשות מוכר א"כ לא חשיב אלא רשות אחד כיון דכליו של לוקח קנה בכל מקום דהשאת אין חלוקין צין רה"ר לרשות מוכר^[א] אלא (א) דחשיב ד' מדות דכלים מדת סריסור ומדת מוכר ומדת לוקח ומדת נפקד^[ב] **ה"ב גריסינן בתוספתא** (רפ"ה) ברשות הלה הנפקדים אצלו לא קנה עד שקיבל עליו או עד שיגביהנה ויוציאנה או ישכור את מקומו אכל לפי ספרים דגרסי עד שיגביהנה או עד שיוציאנה קשה לעירצניהו וליתניניהו רשות מוכר כדצי נפקד והשאת משמע דבצקנה כדי וזכה לו לקונה וא"ת כסוף פ' קריטין' (דף יג: ושם) דלאמר מנה לי בידך תנהו לפלוני כגמעמד שלשתן קנה ומה לרזך מעמד ג' הא מוכח התם דתן כוכי דמי דתנן (סס יא: ושם ד"ה טז) האומר תן נגט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי חוזר בגט ואינו חוזר בשחרור משום דתן כוכי וא"כ בלא מעמד ג' יקנה לו כדלאמר הכא^[א] ולמאי דפירש ר"ת דמעמד שלשתן קנה אפילו בעל כרחו של נפקד אחי שפיר דאיצטריך לכך מעמד ג' ולמאי דמפרש נמי ר"ת דלא אמרינן תן כוכי אלא היכא דבעשה שנותן לו אומר לו תן אכל אם כבר היה בידי לא אמרינן תן כוכי אחי שפיר ועוד י"ל דאהני נמי מעמד ג' דלפי' אין הפקדון ציד הנפקד^[ב] דקני דאי לאו מעמד ג' אינו יכול לזכות לו אלא כשהוא ברשותו: כליו

שנותנין לתוך המדה קנה בעל המדה הרי היא של מוכר ולא קנה לוקח ואע"פ שפסק הדמים לא קנה עד שימשיך דכליו של מוכר כרה"ר אי נמי בסימטא לא קני לוקח דהא אפי' ברשות לוקח נמי אמרינן לקמן [פ.ו]. דלא קנה לוקח כל זמן שהפירות בכליו דמוכר עד שיפסכם לקרקע ואם המדה של לוקח אף על גב דלא נתמלאת נמי ראשון ראשון קנה דדמי למשך בעל חצר להם רשות למדוד שם דהיינו דומיא דרה"ר: **אכל** אם היו מודדין ברשות מוכר לא קנה לוקח אע"פ שהמדה שלו דכליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה ואע"פ שפסק וממד ומשך דמשיכה לא מהניא צי מוכר עד שיגביהה דהגבהה קונה בכל מקום או עד שיוציאנה מרשות של מוכר לרשות של לוקח או לסימטא או שצירף ידו למטה מג' כרה"ר סמוך לאיסקופת הציט וקיבילה כדאמרין' בתנזבות (דף לא). גבי היה מגרר ויואל ולקמן בשמעתינן (דף קו). מיייתי לה. ומיהו לקמן [ע"ג] מוקי לה כגדה דלמוכר צי מוכר ומדה דלוקח צי לוקח דצי מוכר שכיחי מאני דמוכר וצי לוקח שכיחי מאני דלוקח: **ברשות לוקח**. שהציא המוכר תבואתו למכור בצית לוקח: **כיון שקיבל עליו מוכר**. שנתמרה וא"ל כל תבואה זו קנייה לך בכך וכך כל סאה וסאה: **קנה לוקח**. מיד אע"פ שלא מדד דקני ליה רשותו ואע"פ שהמדה של מוכר דהכלי בטל אכל הרשות. ומיהו לקמיה [ע"ג] מוקי לה כגדה דלוקח ולא גרע ממשך ולא מדד דקמני ממני' דקנה: **המופקדין אצלו**. שהפקיד שם מוכר פירותיו ומסתמא הקנה לו נפקד למפקיד את רשותו לצורך פירותיו למכור ולמדוד פירותיו בציתו כדריך כל הנפקדים: **עד שיקבל עליו**. נפקד כגזזות מפקיד לייחד לו רשות ללוקח לקנות הפירות כגשר האש שם או שישכור. והוא הדין נמי גבי רשות מוכר שיך קבלה ושכירות והכא נמי שיך הגבהה והואלה אלא תנא אורחא דמילתא קמני דסתם מוכר כשמוכר רואה הוא לפנות את ציתו לוקח קמני התם הגבהה והואלה דאינו חפץ להשאיל ולא להשכיר רשותו וגבי נפקד שיך קבלה ושכירות דכי היכי שהיה נפקד של זה הראשון הכי נמי ישמור פקדונו של שני ורבותא תנא הכא קבלה ושכירות וכל שכן הגבהה והואלה. ולמאן דמוקי לקמן כגמאני דמוכר צי מוכר ומאני דלוקח צי לוקח איכא לאוקומי נמי כגמאני דמופקד צי מופקד והליכך לא קני לוקח דכליו דנפקד:

מאי

עין משפט ונר מצוה

פג א מיי' פ"ד מהל' מפרה הלכא א פתנ עשין פס טוסי' מ"ח סימן כ רשפי' ג: פד ב ג מיי' שס ה' ח טוסי' שס ספק' ט: פה ד מיי' שס הלכא ו טוסי' שס ספק' צ: פו ה מיי' שס טוסי' שס ספק' א: פז ו מיי' שס טוסי' שס ספק' צ ובתרי'ה:

רבינו גרשום

לא פליגי כאן ברה"ר. כולוהו מורי דאם מרד לו בכליו של לוקח ברה"ר דלא קנה לו כליו. ובכולו מורי דאם מרד לו בכליו בסמטא דקנה. והא דקאמר רב ושמואל חזין ברה"ר משך קאמרי הא בסמטא קנה והא דקאמר ר' יוחנן ורזיש לקיש ברה"ר לא רה"ר משך קאמרי אלא בסמטא ואמאי קרו ליה רה"ר לפי שאינה רה"ר דאינה מוקפת מחיצה. ה"נ כסתברא דבסמטא מיייר דאמר ר' אבהו וכו'. והאי דקאמר ליה ר' יוצא לר' אסי שטא לא שמע רבי וכו'. משום דר"ל לר' ארא כר' אבהו א' אמר ר' יוחנן ור' אסי אמר אפי' בלא כליו ס"ל לר' יוחנן דבסמטא קנה: עד שלא נתמלאת מדה בולה למוכר. והמוכר יכול לחזור בו: ומשנתמלאת מדה ללוקח. הרי הוא ברשות לוקח אלא דרצה קנה: ב"א דער שלא נתמלאת למוכר שוודר לו במדה שאינה של שניהן. אלא ששאלה אבל אם יהיה מדה של אחד מהן של לוקח ראשון ראשון סמדר לחזור קנה הלוקח. ב"א דקנה ראשון ראשון ברה"ר ובחצר ג' מפרש לקמן בסמטא. וזו מדה אחת. ומדה בי אם ברשות מוכר מרד לו במדת לוקח לא קנה עד שיגביהה דהגבהה קונה בכל מקום או עד שיוציא מרשותו כגון דרשכר את מקומו: ואם ברשות לוקח הן. שהיו מופקדין בידו כיוון שקבל עליו מוכר למכור לו אע"פ שלא מרד לו עדיין קנה לו לוקח רשותו וזו מדה ג'. מדה ד' אם היו הפירות ברשות הלה המופקדין אצלו. כלומר שהיו מופקדין ביד אחר ולא ביד לוקח לא קנה הלוקח עד שיקבל עליו זה המופקד שישאיל לו ללוקח מקום שהפירות מונחין שם או עד שישיכור את מקומו של מופקד שהפירות שם:

^[א] (א) ר"ל דמי' כר' אבהו דלפי' כסימטא ענינן כליו דוקא.
^[ב] (ב) נראה דז"ל כרה"ר ובתרי' אפסא שזיה של שניהם ולקמן מפרש דרה"ר דקאמר היינו כסימטא.

